

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden **hétfőn** délben, **szerdán**, **pénteken** és **vasárnap** reggel.

Felélős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kosuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.

Nyitlár soronkint 20 krajczár.

Közelednek a románok.

Megérjük még azt az időt Magyarországon, amikor a románok meglesznek békülve velünk és saját magukkal is.

Nem hisszük azt, hogy ez az idő már a közel jövőben fog bekövetkezni, — de jobb későn mint soha.

Ennek a békülésnek az előfutárja Mangra Vazulnak a Tribuna Poporului-ban közölt cikksorozata, amelyben erősen hangoztatja, hogy a sok ellenséges herce-hurcának már véget kellene vetni, amit első sorban azzal vél elérni, hogy mindkét rész vezető férfinak érintkeznie kellene egymással. Egy nagy konferenciát proponál e célból amely kiválasztaná azokat a férfiakat, akik a román népet a kormányval s a vezető elemekkel való értekezésekben képviselnék. Meg kellene tehát engedni a románoknak ennek a konferenciának a megtartását.

Ez a konferencia megállapítaná akkor azokat a módokat, a melyek mellett ezt a barátságot megerősíteni lehetne, s minden román, aki ez ellen

vétene, saját magát kuszöbölne ki a a románság kötelékéből, vele a többség solidaritását nem vallana.

Mindenesetre örömmel kell üdvözölni a jó törekvést, de hát méltán vetjük fel az aggodalmas kérdést, hogy miféle eredményre vezethetne ez?

Olyan sankciót ez a román gyűlés nem volna képes adni határozatainak, amely kizárná lehetőségét annak, hogy a még mindig elégtelenek és békülni nem akarók nagy száma kényszer alatt álljanak.

Éppen olyan, mintha Bécsben az antiszemitizmust vagy Franciaországban a royalista törekvéseket társadalmilag akarnák betiltani.

Mi az igazat megvallva nem bízunk az ilyen illúziókban és sokkal nagyobb örömünkre szolgálna, ha a népvelés útján egyengetnék ezt a barátságot.

Igaz, hogy évtizedekre van szükség amíg ily törekvésekkel valamely pozitív eredményt lehet elérni — de ez bár hosszabb procedura, de mindenestre sokkal radikálisabb gyógyítása a bajnak mint a véletlen szeszélyére bízott barátkozások.

Pohárköszöntőkkel és ömlengésekkel még soha sem kötöttek állandó figyelmet. Mikor a pezsgő gőze elpárolog rendszerint mást gondolnak az emberek és a kigyót bárhogyan is szelidítik mindaddig veszélyes marad amíg méreg fogát ki nem szedik.

A hazafias érzelmű románsággal tehát fölösleges a nagy paktumkötés — az ellenséges indulatokkal szemben pedig csak a törvény szigora védhet meg bennünket.

Üdvözöljük tehát örömmel azokat, akik készséggel közelednek felénk, — de ne feledkezzünk meg azokról sem, akik erre nem képesek, mert nem éreznek velünk, mert kifelé gravitálnak.

Kellő körültekintéssel nézzünk tehát elébe egy olyan testvéries paktumnak, amelyet olyan szépen, olyan ideálisan lehet megbeszélni népgyűlési jegyzőkönyvekkel a papíron — de amelyet a gyakorlati életben olyan nehezen lehet megvalósítani.

Az elméletben nagyon sok dolog lehetséges ami azután a gyakorlatban kivihetetlen. Nem kívánjuk, hogy így legyen!

A Magyar orvosok és természetvizsgálók XXX-ik vándorgyűlésének Bosznia és Hercegovinai kirándulása.

— A „Bácskai Hirlap” eredeti tárcája. —
Írta: DR. BÉKEFFY GYULA.

Harminezkilenczen helyezkedtünk el a szabadkai állomásfőnök szívesége folytán kapott két vagonba, s bucsut vettünk az itthon maradottaktól. A vonat megindult, s mi lobogtattuk kendőinket, míg ki nem értünk a pályaudvarból. Zomborig az úti marsall őrszerejára az egyes kocsiszakaszokat s mindenkit ellátott a szükséges felvilágosításokkal. Zomborban csatlakozott még két kiránduló társunk, Szlavon Bródban pedig jelentkezett a negyvenkettedik is. Rövid negyed óra múlva megállott vonatunk a mór stílusban épült szép bosna-bródi pályaház előtt, hol már vár reánk a bosnyák országos kormány kiküldöttje Pojmann Gyula az ilidzei fürdő érdemes inspektora. Az üdvözlés után bementünk theáa az állomás éttermébe, hol a hölgyek megkapták az napra szóló bokrétaikat, s az egész társaság örömmel hallotta, hogy az országos kormány vendégeinek tekintetét gondoskodni fog rólunk a megszállott tartományok területén való időzésünk alatt.

Nemsokára beszálltunk a keskeny vágányú vasut hálókocsijába és jóízűen aludtunk, míg csak a szeptember elsei nap sugarai fel nem költöztek. Dobo, Maglaj, Vranduk regényes fekvésében már gyönyörűséget talált szemünk, mikor megérkeztünk reggeliző állomásunk Zeniczára, honnan a nagyszabású országos feyház és ipartelek megsejtelése után külön vonaton kanyarodtunk be a Lasva szépséges völgyébe, s délre már Travnikban voltunk.

Az erősen mohamedán jellegű Travnik pályaudvarán a magyar zászlókkal földszített állomás épület előtt nagyobb szabású köldöttiség várta vonatunkat és szónokul kellemes megépetésünkre édes anyanyelvünkön üdvözölt, örömeink adva kifejezést, hogy honfitársai látogatásukkal megisztelték kis városukat. Részünkről kiránduló társaságunk egyik elnöke Dr. Staub Móricz kir. tanácsos választott, és ezután megindultunk a vásáros néppel telt bazáron keresztül a kaszinó épületébe, ahol a társaság már készen vár, s ahol a travnikai intelligens közönséggel társalogni igen kellemesen szórakoztunk.

Az ebéd után nemsokára felhangzott az indulásra szóló jel, s néhány perc múlva a szeretléré méltó travnikaitól búcsút véve,

külvonatonk rohogott Jajcza felé, hova a vidék szépségeinek szemléletétől elfáradt szemmel $\frac{1}{4}$ 4-kor érkeztünk meg.

Jajczában szintén ünnepelesen fogadtak, ezután siettünk az ottani nagyvendéglőben levő lakásainkra, s amint az ut porát leráztuk magunkról, mindjárt lementünk a világhírű plivai vízeséshez, és a természet eme nagyszerű remekének hatása alatt, elfeledtük hosszú utunk fáradságait s fölélnkülve jártuk be a régi bosnyák főváros orientális utcáit, megnéztük a bosnyák királyok temetkező helyét s mihelyt sötétedni kezdett, fölvilágyozott kedélyhangulattal ültünk a kitűnő vacsora mellé, melyet honfitársunk Tóth János a jajczai Grand-Hotel bérője készített számunkra. De nem sokáig élvezhetjük a pihenés örömeit, mert ismét fölhangzott a hívó jel, fátylas mohamedánok álltak elő s elvezettek a vízeséssel szemben levő magaslatra. Pár perc múlva előtünk állott az ezeregy éjszaka tündéregébe beillő kép: a bengali fényvel megvilágított vízesés.

A Pliva folyó piros, fehér, zöldre festett hajjai szilaj zugással rohantak a Vrba borzalmas szakadékába, a felszálló szines pára és a bengali fény füstje óriás szellemeket, tündéreket formáltak, az est hűs szellője

Különfélék.

— **Sport egyesületi diadalai.** A Szabadkai Sport Egylet f. hó 17-én két felé osztotta versenyzőit, egyik csapatot Matkovits Miklós mint már említettük Bpestre a Nemzetközi versenyekre a másik csapat pedig dr. Mamuzsich Bódog egyt. titkár vezetése alatt a zentai kerékpárversenyekre rándult át. A budapesti versenyéről legutóbbi lapunkban írtunk, itt helyreigazítjuk hírlincként, hogy Peagits Sándor ugy a 200 mint a 400 méteres futamnál egy—egy ezüst érmet nyert és nem bronz érmet mint az jelezve volt. A zentai versenyekben első díjat dr. Mamuzsich Bódog nyerte el a híres Bachman elől, ki már a világot is körül utazta biciklin Ugyancsak ott Knócz szabadkai sport együleti tag szintén ezüst érmet nyert. Szó ami szó sport együletünk mindenütt diadalokat arat, amiben nem csakély érdeme van a művezető Matkovichnak.

— **Kitüntetett iparosaink.** A szegedi országos kiállításon részt vett iparosaink közül kitüntetve lettek: *Montalion József* műszövő, kinek remek kiállításon endamszt asztal készletei, valamint ágyhuzatai, melyek különféle szebbnél szebb ajour varással voltak kivarva, a legmagasabb díjat, a diszkolevet nyerte el. Nagy feltűnést kellett még a kiállításon üzembe volt damaszt szövő-székje, mely a látogatók figyelmét állandóan lekötötte. *Montalion* ezen munkái őfensége József főherceg érdeklődését is fölkellette, hosszabb időt tölttünk a munkák és szövészek szemlélésében és távozáskor tetszését fejezte ki. Ugyancsak Széll Kálmán miniszterelnök is meglátogatta és hosszan érdeklődött az üzletmenetről, annak eredetéről, valamint a szövészetéhez szükséges nyers anyag és egyéb kellékek honnani beszerzéséről, távozáskor szinte legnagyobb megelégedésének adott kifejezést. *Fiedor József* kocsigyártó kiállított egy fedeles diszhintót és egy kucsir kocsit, ezüst éremmel lett kitüntetve. *Andrássy Kálmán* szijgyártó két óra való jukker szárazságot nikkal veretékkel igen szép kivitelben, továbbá többféle löszerszármakot, kitüntetve ezüst éremmel. *Rothmann Imre* vasbutorgyáros saját készítményű szabadalmazott tárgyait állította ki s ezüst éremmel lett kitüntetve. *Horváth Sándor* kosárfonó gyönyörű kivitelű kosarakat állított ki s bronz éremmel lett kitüntetve. Iparosaink által kiállított tárgyak nagyrésze elfogyott, sőt még igen sok megrendelés is történt, ami mindenesetre a helyi ipar versenyképességét elég feltűnően ilusztrálja.

— **Tanügyi vizasságok.** Tudvalevő dolog, hogy tiltva van a tanítóknak a könyvtárusítók-paktumokba lépni és ugyszólvá üzletszerűleg az egyik könyvkereskedő a másiknak a hátrányára protegálni azzal, hogy a tanulókat ide vagy amoda utasítsák. Már több részről érkezett panasz hozzánk, hogy a miniszternek ezt a rendelkezését nálunk sok tanító nem respektálja, hanem ugyszólván ukázszzerűleg czegeket ajánl a tanulóknak, sőt egynémelyikük maga is vesz tankönyveket és így jutattja azokat a tanulóknak. Mi tehát jóakarattalag figyelmeztetjük az illetőket, kik ezzel visszaélnak, hogy ilyesmitől tartózkodjanak, egyszerűen azért, mert ez tiltott dolog. De mindenesetre a tanfelügyelőség figyelmét felhívjuk e körülményre, mert egyáltalán nem tartjuk megegyeztetetőknek a tanítói hivatalossal az ilyen foglalkozást. Ezáltal tehát nem megyünk tovább a jóakaratu figyelmeztetésnél és reméljük, hogy nem lesz szükség ezért a visszásáért újra felszólalni.

Színházi jelentés.

Egy darabig el volt terjedve a hír, hogy Pesti lhász Lajos megútván a szini direktori pályát az ideán már elmarad városunkból, mert a szerencsés igazgató más pályára lépett. Azt híresztelték ugyanis róla, hogy állandó főnyeremény üzletet akar nyitni, — mert nem kevesebbbszer mint hatodszor éri utol a jó szerencse, hogy lutrin és sorsjegyeken hátkordott nagyobb nyereményeket nyerni. Azt is mondták felőle, hogy szintársulata mindegyik tagjának egy emeletes házat akar venni és már meg is bízott egy helybeli ügynököt — hogy Reinitzfalván a legkiválóbb palotákról a telekkönyvi kivonatok hű másolatát beküldje.

A legremekebb palotát állítólag a kis Ferenecinek akarja juttatni és amint hírlik a jeles komikus ott egy faszírozó gyártelepet akar létesíteni.

Ezen különös alkalomból visszaszerződött a jó Deréki papát is — a ki Reinitz falvát látványosságokkal feldekorálni és a közeli tannyákon egy jubileumi díszteret fog megalkotni, — a melynek terein ötödször megünnepelt 30 éves szini jubileumát fogja görögötz mellett bemutatni. Egyuttal itt lesz előadva a Dreyfus tragoediájának most készülő 16-ik felvonása.

Az ügy kezeléssel a legjobb gazdálkodó tehetséget bízzák meg Lomniczy Bélát, — ő fogja az ujonan alakítandó telepnek pénz-

ügyi dolgait ellátni. Jobb kezekbe igazán nem kerülhetne Reinitz falva.

Reinitz falva tehát maholnap a főnyereményt csináló secesszionista direktoroknak a Mekája lesz, ahol Thália papjai soha sem tapasztalt bőségben fogják élni világukat.

Csak az megoldatlan kérdés, hogy Pesti lhász, hogy tud majd megélni akkor, ha semmi oka se lesz a panaszkodásra?

— „Igaz-e?” E czim alatt írtuk meg rövid idő előtt ezt a feltűnést keltett esetet, a mely a „Népszava” és a „Szabadkai Hírlap” is regisztrált és a melyben el volt mondva az a különös eset, hogy két rendőrbiztos a „Népszava” szerkesztője ellen azért, mivel ez megtámadta fölük egy nyilatkozatnak aláírását, a melyben kijelentette volna, hogy a polgármester ellen lapjában több támadást nem intéz: oly brutálisan jártak el. Mi fenn-tartással köztöltük e hirt. Most alkalmunk volt betekinteni az ez ügyben megejtett vizsgálat irataiba. Terbe Vincze lapszerkesztő vallomása folytán az igazság érdekében kell regisztrálnunk, hogy maga Terbe sem állítja azt, hogy azt a szobát, a melyben őt bántalmazták — a rendőrbiztosok kitűrtették volna, hogy ez által őt minden védelmi eszköztől megfossszák, hogy tehát maga az ő megtámadhatására ilyen előkészületi cselekmények történtek volna. Azt sem állítja Terbe, hogy ő betörte volna az ajtót, hogy kimenekülhessen hanem egyszerűen csak kirántotta azt. A vizsgálatból tehát a tényállás egyelőre csakis Terbe vallomásán alapul. A rendőrbiztosok pedig teljesen tagadják az esetet. Már most bírói belátásra lesz bízva elbírálni azt, hogy az összkörülmények mily bizonyító erővel bírnak. A vizsgálat teljes befejezéséről illetve az eljárás folytatásáról is annak idején megfogunk emlékezni.

— **Mi fáj a bécsi postának?** Megírtuk, hogy Löbl Zsigmond helybeli földbirtokos ölegyeni pusztáján a szántás között egy képes levelező lapot találtak, melyet egy ölle-tes bécsi leányka, ki miut a „Magyarország” írja felsőleányiskolai növendék adott fel egy léggömbön. Hírlinck bejárta a fővárosi sajtót

ujabb és ujjabb phantomokat varázsolt elének, a háttérben megzendült a janczai nép mélabús monoton éneke s mi elbűvölten, némán, szótlanul állottunk a sziklatetőn.

Egyszerre csak eltűnt a bűvös kép, csak az egyes pontokon még ki nem aludt fénycsóvák pislogtak, dörgő eljenseinket visszhangozták a környező magaslatok s megindultunk hazafelé, hogy álunkban visszaidézzük a tündérek világát.

Szeptember 2-án ködös reggelre viradtunk, de Pojmann barátunk megnyugtatótt, hogy ez Jajcában mindennapos dolog, csak gyorsan reggelizzünk meg, ülünk a készen álló fogatokra és induljunk a jezerói kirándulásra.

Szót fogadtunk neki és nem sokára bent voltunk a Píva völgyében, a felszálló köd eltakarta előlünk Jajca büszke várát, a hol annyi magyar vér folyt még a mohácsi vész után is, de a táj szépségét is csak helyenkint láthatuk, s inkább csak sejtettük, hogy a szellők mellettünk őrök játékaikat s a gyönyörű tavak mellettünk csillogtatják tükrüket.

Mikor a 10 kilométernyi távolságban levő Jezeróba érkezünk, már eltűnt a köd, s a Píva széles medre ott állott előttünk; a turista lakban forró fekete kávé várt reánk, mitől fölmelegedve folytattuk utunkat visszafelé.

A Píva tavak vizitünderei ekkor már egészen levetették ködpalástjaikat, menetünk megállt, hogy a környező hatalmas hegyeket visszatükröző széles tavakban, a csillámló sellőkben és a szivárványszínekben játszó zuhatagokban gyönyörködhesünk.

A hosszú kocsisor nemsokára odaért Jajca vára hatalmas falai alá, de nem állottunk meg, hanem folytattuk utunkat Banjaluka felé, hogy a Vrbasi defileét is meglássuk.

A híres műút a Vrbas folyó mellett vezet néhol szélditő magasságban, néhol pedig leszáll egy-egy a folyó medréig, kocsiaink elhaladnak az őrdögűző templomocská mellett, ahol minden évben június 23-án az egész keresztény világból összejövő őrdögösöket exorcisálják lélekkrázó szertartásokkal és odaérkezünk a Vrbas folyó áttöréséhez, ahol már alagutakat kellett az országút számára kéretni, mert a sziklatorokban alig tud a megvadult folyó is átvágtatni.

Keresztül hajtatunk az első alagúton, a melynek közepén állandóan lámpa ég, s akkor leszállunk, hogy egész közlelől szemléljük a szikladarabokat hőmpolygató zugó árt és annak vadregényes környezetét.

Eközben a delelőre indult nap sugárnyalókat bocsát be a szurdokba, a madarak elkezdnek csicsoregni, az ellentétek — a

napfény és a sziklatorok borzalmas sótéte, a vadul zuhanó viz bömbölése s a madárdal, isteni szép harmóniába olvadnak!

Talán napestig is ott maradtunk volna e gyönyört nyújtó helyen, ha a kocsiak elő nem állanak és nem kell sietnünk Jajczába, hogy elérjük a Sarajevóba vivő vonatot; útra ke-lünk tehát, elhajtunk ismét a vadregényes út-résztetek mellett és egy rövid óra mulva ott ülünk a gazdagon megerített asztal mellett, duskálódva a nekünk annyira ritka rákok és pisztrángokban s leöblítve az izes falatokat honfitársunk kitűnő sillerjével.

Ebéd után kiosztják az ilidzei lakásjegyeket, rövid gyaloglást téve bent ülünk friss-töklkel felszerelt külön vonatunkban, a melyből még egy pillantást vetve Jajca susfém-kére és a legujabb időkben elkészült calcium-carbid gyár óriási vízvezetékére és nagy aranyu épületeire, megindulunk Jajca felé. Útközben legeltetjük szemünket a Keglevich grófok származási helyét képező Vinaca vir-poetikus romjain, a Dolnji, Vakuf és Travnik között levő alpesi vidéken, átmegegyünk komári nagy alagúton és Travnikon meg-uzsonnálva, áthaladunk Latvai völgyön, hogy a Boszna vize mellett folytassuk tovább utunkat.

és innen a bécsi lapok is át vették, amelyekből pedig a bécsi posta tudta meg azt a halálán merészséget, hogy a postai monopoliomot megrövidítette ez a szellemes bécsi lányka. A „Magyarország” ugyanis azt írja, hogy a bécsi posta aznap, hogy Peiffer József kisasszony visszakapta Olegyenről a léggömbön utnak eresztett képes levelező lapot, — egy 2 frt 10 krról szóló fizetési meghagyást küldött a kisasszonynak, megbírságolván őt mert a postai monopoliom intézményeinek mellőzéseivel a városközi forgalomban idegen közlekedési eszköz felhasználása útján levelezett. — Miután pedig mi árultuk el József kisasszony léggömbön utazó levelezőlapját, kötelességünk azt a tényt is konstatálni, hogy a kisasszony — úgy látszik előre látva a bécsi posta „fájdalmát” — a szükséges 2 krajczáros bécsi bérletet felragasztotta a levelező lapra, így hát nem rövidítette meg a posta kincstárt, arról, hogy aztán az osztrák posta hivatalok a szelek szárnyán uta-ó levelezőlap bérletét át nem ütötték — József kisasszony nem tehet. Reméljük, hogy eredménytelenség fog apellálni a bírság ellen.

— **Felvételi vizsgán.** Egy közeli városban történt. A tanítónőképzésben a felvételi vizsgálatok folytak a szigorú bizottság előtt.

Egy fiatal lányka áll elő. A magyar nyelv tanára kérdezi.

— Milyen igék vannak kisasszony? teszi fel a kérdést.

A kisasszony gondolkozik.

— Vannak cselekvő és szenvedő igék.

— És . . . faggatja a tanár.

— És . . . vannak más állapotú igék is. Adta meg a választ a leányka.

— **Letepert rendőrök.** A „Szegedi” lapokban olvassuk a következőket: „Szabadkán a város törvényhatósága a múlt évben szabályrendeletet fogadott el, mely megengedi a városi rendőrnek, hogy megfámadtatása esetén fegyverrel védekezzen. Ezt a szabályrendeletet a belügyminiszter is jóváhagyta és Szabadkán érvényben van. Nálunk ilyenféle nincsen s ennél fogva a rendőröknek, különösen a külső táncshelyeken nincs is semmiféle te-

kintélye sem. Például tegnap, vasárnap, a Gedő-féle táncshelyen nagy veszekedésbe elegyedtek Hulmán József, Sárosi János, Baros István legények s mikor kezűbük mentek a rendőrök akkor ezeket kezdték verni. Egyiket a földhöz verték, másikkak a fejét verték a falba s fojtogatták is. Ez nagyon csinos és ünnepi dolog, mikor a kardos és revolveres rendfőntartót éppen csak hogy meg nem ölik a duhaj legények. Miért nem igyekeznek a hatóság a szabadkai példák után? — No lám még majd tőlünk is tanulnak.

— **Fehér zászló a temető kapuján.** Veszprém két hét óta, vagyis szeptember hó 4-ikétől fogva nem volt temetés. Egy 13.000 lakosságú városban, hol az átlagos halálozási arányszám szerint minden napra eshetnék egy halott, mindenesetbe a legnagyobb ritkaság ez. Ha ez a jelenség csak megközelítőleg is állandó marad, Veszprémet a földtöke leg-egészségesebb városul fogja kihíresztelni a nemzetközi statisztika, mire a nyugalomba vonuló katonatisztek és más államhivatalnok nyomban fel fogják karolni és magyar Pensionopoliszszá teszik. A város jövőjét szivünkön viselő ház- és telektulajdonosok addig is a nagyobb külföldi lapokban egy hirdetést akarnak közzétenni, melyben Veszprém levegőjét — mint a hosszúélet legbiztosabb forrását ajánlják. A hirdetés, melyhez a tanács erkölcsi és anyagi támogatását kéri, e szavakkal végződik: Veszprém a boldog város, hol rangjáról leköszönt a halál.

A hidegvér, mint ilyen.

(A napokban a honvédelmi miniszter, mikor hajszál híján kikértette a haldios veszedelmet, csak annyit mondott az ügyetlen kocsi-mak, a kinek a kocsirudja majd összezúrt a kegyelmes úr oldalbordáit: „Miert nem hajt lassabban?” Szólt és maradt nyugodtan. — Ha az abszolút flegmának ez a példája ragadós lesz, legközelebb ilyenféle híreket olvashatunk majd az újságban.)

I.

A villamos kocsik kerekai alatt. Tegnap délután a Deák-utcában egy Palicsról jövő

várnak vezetőink, a helyi bizottság szeretetreméltó tagjai, kikkel együtt felszállunk a villamos vasut kocsijaira és első sorban az országos muzeumokat látogatjuk meg, melyeknek különösen archeologiat műkincsei keltenek nagy feltűnést, innen a társaság több csoportra oszva járja be a mesés fejlődést feltűntető város utcáit és középületeit, a kiránduló társaság vezetősége pedig tisztelegni megy házigazdáink, az országos kormány nagyérdemű fejeibe.

Délben a „Herren Club” nagy fényű helyiségeinek meglátogatása után az egyesület vendéglőjében ülünk társaságunkhoz, minek befejeztével a dohánygyári állomástól elindulunk lílidszába, ahol ma délután nagy népünnepe van a szarajevói Veterán egyesület pénztára javára, melyre a figyelmes rendezőség társaságunknak tiszteletjegyet küldött.

Megérkezésünkkor lílidsze fürdő összes utcai tele voltak az ünneplő közönséggel, a pezsgős pavillon és a magyar csárdához alig lehetett hozzájutni, a „Trebovits” horvát daloskór vegyeskara által precízzen előadott többnyire dalszláv da'ok nagy tetszést arattak, és a szüneteket a katona és cigányzenekarok töltötték ki.

(Folytatása következik.)

villamos kocsik elgázolt egy elegánsan öltözött úri embert és töben elvágta a lábát. Mikor a mentők fölszedték a sinekről a szerencsétlent, így szólt: igazán kár volt új cipőt csináltatni!” És szivarra gyújtott.

II.

Öszeégett hivatalnok. Szabó Nándor városi hivatalnok tegnap este lefeküdvén, a Természettudományi Közlöny egy cikkét olvasta, a mely szerint a legkevésbé veszedelmes a petróleum lámpást lecsavarással eloltani, mert így nem robbanhat föl a lámpás. Ellenben belefújni nem szabad. Szabó, mikor elálmosodott, lecsavarta az éjjeli szekrényen levő lámpást, ez azonban — hogy, hogy nem — fölrobbant, mire az ágyemű is lángba borult és a szegény hivatalnok összeégett. Mikor a felesége segítségére sietett azt mondta neki Szabó: „Sohase hittem volna, hogy ez a Természettudományi Közlöny ennyire tévedhet!”

III.

Haldios villámcsapás. Vasárnap délután négy úr alsós kiabírszt játszott a „Nemzeti” kávéházban. A kihívó kontrázott, mire a játékos, kinek kvint ász béla volt a kezében, rekontrázni akart, bemondván a kasszát is, de ebben a pillanatban lecsapott a villám a hávéházba és éppen a fölvető érte, a ki még csak annyit tudott mondani: „Szerencséd ez a villám!” — És nyomban meghalt.

k. b.

A komédiás.

Magyar ember volt szegény András Gyula, ki mint bírköző, fogerőművész és bohóc mulattatta heteken keresztül nálunk a hippodrom látogatóit. Gödöllőről származott, ott is nősült meg. Aztán folytatta a komédiázást, járt a truppal városról városra, faluról falura.

Bemeszelte arcát, magára vette a bohóc öltözetet és röhögve ugrott a porondra, hogy megkezdje bukfenzeit, saltómortáléit.

És a közönség kacagva tapsolta a bohócot, ki a tapsra azzal felelt, hogy körül szaladta a porondot és csinált még egy halálugrást.

Utolsó — visszavonhatatlan utolsó és búcsú előadást rendezett a hippodrom.

Andrási, a bohóc felkapaszkodott a gyűrűhintára és onnan dobta a csókokat a publicumnak.

A gyűrűhinta alig volt két méterre a földszinttől. Megkezdte mutatványait és vihogrogva várta a tapsokat.

Fejjel lefelé függött a hintán és lába megcsuszott. Leesett a porondra.

A közönség kacagott, hogy a mutatvány nem sikerült és várta, hogy ugrik fel ismét a komédiás.

De a komédiás nem kelt fel. Odarohantak bohóczársai. A bemesztelt arc nem változott, de a bohóc szemei oly ijeszítően néztek.

A közönség nem kacagott többé. Ijedten nézték, mint cipelik a komédiázást az öltözőbe. Néhány perc múlva bejött a direktor és jelentette, hogy a bohóc „gyengélkedik” az előadás folyik tovább.

És a közönség mulatott a többi bohóc ostobaságain, míg bent az öltözőben a fogerőművész körül az orvosok foglalatokodtak. A komédiás megért szemével nézett a eleségére, de szólni nem tudott.

Az orvosok komolyan rázták a fejüket. Az esés szerencsétlen volt.

És néhány órai kínlődés után a bohóc ki-lehelte lelkét.

„Visszavonhatlanul utolsó búcsúelődás.”

A komédiást pedig leteszik a sirba és a többi komédiás remegve, könnyezve állja körül a mély sírgödört.

—ó.

Egy villatelek

Palics legszebb részén
szabadkézből eladó.

Ugyanott egy teljesen jókarban levő

BICZIKLI

is eladó.

Bővebbet e lap kiadóhivatalában.

682 vh. szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbírósg 1899. V. 1202/1 számú végzése által özv: Hoffmann Mihályné javára lak. Szabadkán végrehajtást szenvedett ifj. Buchwald Adolf és Schwimmer Eleonora ellen, lak Szabadkán 242 frt — kr

lőke, ennek 1899. évi mártius hó 27. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 38 frt 86 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 316 frt 50 kr-ra becsült házi butorok és varrógépből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1899. V. 1202/8 sz. kiküldést rendelő végzése folytán helyszínén, vagyis Szabadkán VI. kör, 164/ és VII. 43. hsz. a. leendő eszközésére és pedig a VI. kör 164/e hsz. a. házában levő ingokra 1899. szeptember 25 napjának d. e. 10 1/2 órakor, a VII. kör 43. hsz. a. házában levő ingokra 1899-ik évi szeptember hó 25-ik napjának délelőtti 11 1/4 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881 évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. III. §-a értelmében kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az hogy részükre foglalás korábban eszközöltetett a végrehajtási iratokból k nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott nál egy példányban írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. —

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881 évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1899. évi szeptember hó 11. napján.

Bende Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

748 vh. szám 1899.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szabadkai kir. járásbírósg 1899 Sp. III. 332/3 számú végzése által Dr. Klein József javára lak Szabadkán végrehajtást szenvedett Kammerer Mihály ellen, lak Szabadkán. 57 frt 75 kr. lőke, ennek 1895. évi január hó 24. napjától számítandó 5 % kamatai és eddig összesen 33 frt 14 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 336 frt 30 kr-ra becsült különféle butorok, vaspénzszekrény, függöny, lámpák és férfi ruhákból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1899 V. 1376/2 sz. kiküldést rendelő végzés folytán helyszínén, vagyis Szabadkán VIII. kör 19 h. sz. a. és VII. kör 357/c h. sz. a. leendő eszközésére és pedig a VIII. kör 19 h. sz. a. házában levő ingokra 1899. szeptember 30. napjának d. e. 9 1/2 óraja a VII. kör 357/c h. sz. a. levő ingokra pedig 1899-ik évi szeptember hó 30-ik napjának délelőtti 10 1/2 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen — az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében — a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az 1881. évi LX. t.-cz. III §-a értelmében, kik az árvereltetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben az, hogy részükre foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból k nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírott nál egy példányban írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak. — Végre kötelesek herbe vagy haszonbérbeadók az 1881. évi LX. t.-cz. 112. §-a értelmében azon követelés összegét, melyre nézve törvényes zálogjogot igényelnek az árverés megkezdéséig alulírott nál bejelenteni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szabadkán, 1899. évi szeptember hó 17. napján.

Bende Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

Elismerő nyilatkozatok.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestárny-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherczeg rendkívül meg van elégedve az Asbesttalp bélélt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta és cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipőszűz és aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy a vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szaloncipők.

Zágráb, 1898. július 8.

KRAHL, huszárkapitány.

A nagyméltóságú magyar kir. honvédelmi miniszter által kiadott 65917/VII. számú nyilatkozatban a honvédség részére megrendelt és beszállított Asbesttalpalk, hivatalosan jónak és czélszerűnek ismertettek el.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelet Doctor ur!

Az asbestbélélt cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden láb fáradást, úgy, hogy azt hiszem — labajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én.

tisztelet hiva
WEKERLE SÁNDOR.

Ne viseljen ön lábait a Dr. Hölgyes-féle szabadalmazott Asbesttalpbetét nélkül.

Óvjuk lábainkat hidektől, nedvességtől és meghűléstől.

Óvakodjunk a hamisítoktól!

Csakis e védjeggyel ellátott talpak valódiak.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdagacsnak, sem lábégés.

Rövid idejű viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Hölgyes-féle az egész világon szabadalmazott asbesttalpbéléssel látja el.

ÁRAK:

Homok-talp párja 40 kr., egyszerű szövésű Asbest-talp 60 kr., kettősvastagságú 1.20 kr.

Az asbesttalpbélélt kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a magyar kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállítottatott.

Egy pár asbesttalp a legérősebb járásnál is eltart egy évig.

Szállítás csakis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Czipészek, viszonteladókknak megfelelő árendemény.

Az ASBESTÁRU-GYÁR BETÉTI TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Egyedüli elárúsító Szabadka és vidékére:

ROTH ÁRMIN kalap-, czipő- és uri divat raktárában Szabadkán.

